

Osset de peluix (53). Els aparents poders d'endevinació de la Esse.

Un relat de: [Unicorn Gris](#)

Mentre la Miranda i l'Èric entren al Baylie's, baixen les escales i els dos es troben amb una escena, almenys per a l'Èric, curiosa: la Esse està amb els braços estesos en direcció a l'Anti, i mou les mans en l'aire fent cercles, mentre té els ulls tancats i fa com si estigués en trànsit. La Anti, com si fos una "capitana Haddock", ho observa amb impaciència. La Simpy s'ho mira tot amb curiositat.

L'Èric fa com si anés a dir alguna cosa, però la Miranda es posa un dit als llavis, demanant silenci, i li fa un gest demanant que hi posi atenció. (La parella estan a menys d'una dotzena de passos de distància del trio de noies, però cap de les tres, de moment, s'ha donat compte de la seva presència, distretes com estan en la seva espècie d'activitat, sigui quina sigui aquesta.).

- ¡¡Vinga, Esse!! ¿Com t'haig de dir que no hi crec, en aquestes coses? Poders místics, revelacions, futurologia... ¡¡Avui en dia ningú creu en això!!

- Deixa-la fer, dona!! - Diu la Simpy, qui davant la "rabieta" de la Anti quasi se li escapa la rialla. - A més, no sé com s'ho fa, la Esse, però la veritat... ¡Les seves prediccions encerten més del que sembla!

La Esse, ignorant el que diuen les companyes, segueix, pel que sembla, concentrant-se en la Anti, mantenint les mans donant petites voltes en l'aire, a poca distància del seu cap. Després d'un minut i mig de concentració, sembla arribar a resultats:

- Veig... - diu ella, - veig un home en la teva vida... algú que odiaves, que ha tornat... que porta un... no ho veig clar... un objecte de... desig en les teves mans... i tu... veig confusió en...

- ¡¡Apa, dona!! Quines bestieses de dir. Jo... - Però li tremola la veu. ¿Està alterada perquè no li agrada gens que la seva amiga li sotmeti a "inspecció mística", o és una altra cosa el que li enfada...?

- ¿I què més veus? - diu la Simpy, qui potser s'ha donat compte de l'extranya turbació de la Anti.

- Veig... - La Esse segueix: - Les portes de l'amor estan obertes per a tu... Si tens constància podries tenir una oportunitat, però si no... - A pesar de l'actitud poc complaent de l'Anti (actitud que la Esse nota malgrat tenir els ulls tancats), la "noia profeta" segueix amb els ulls tancats i "sondejant" la seva amiga durant un minut i mig, mantenint-se silenciosa. Al final, reconeix: - Ho sento, no veig gran cosa. Això és tot.

A algú femení se li escapa el riure a darrera de les tres, mentre pensa: "Tinc unes amigues increïbles...". La Simpy es gira:

- ¿Qui és la que...? Miranda!! ¿Tu aquí? Ah, petita xafardera... Veig que vens amb la teva recent parella. ¿Què tal? ¿Ho heu solucionat...?

La Miranda suspira:

- Bé, crec que el meu Èric farà bondat i que... l'assumpte s'ha solucionat. ¿Xerrem una mica els cinc?

L'Èric s'adona que la seva vida s'ha tornat com a extranya després d'haver conegut a la Miranda... Ell pensava que els set dies de la juguesca passarien tranquils i sense gaires novetats, i ara, al contrari, una sorpresa rera l'altra... En fi, valor i al toro, pensa ell.

S'asseuen els cinc a la taula. La Anti i l'Èric, sobretot, presenten les disculpes, i l'assumpte es dona per solucionat. Cap dels cinc es fixen en una persona que els espia des d'una finestra superior del carrer... ¿Qui deu ser?

En aquestes que l'Èric li diu a la Esse:

- Xiqueta, explica'm això dels poders i l'"examen" que li feies a l'Anti. ¿Així doncs, realment afirmes que tens poders místics?

Però la resposta de la Esse haurà d'esperar al següent capítol. ¡¡Fins aleshores!!

Sigues benvingut al Forumstoa: <http://forum.cosmos-stoer.cat>